

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2020/2237

af 13. august 2020

om ændring af delegeret forordning (EU) 2020/3 for så vidt angår undtagelse af venusmuslinger (Venus spp.) fra den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse i visse italienske territorialfarvande

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF ⁽¹⁾, særlig artikel 15, stk. 6,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1241 af 20. juni 2019 om bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af marine økosystemer ved hjælp af tekniske foranstaltninger, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 og (EU) 2019/1022 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 894/97, (EF) nr. 850/98, (EF) nr. 2549/2000, (EF) nr. 254/2002, (EF) nr. 812/2004 og (EF) nr. 2187/2005 ⁽²⁾, særlig artikel 15, stk. 2,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 af 21. december 2006 om forvaltningsforanstaltninger til bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1626/94 ⁽³⁾, særlig artikel 15a, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Målet med forordning (EU) nr. 1380/2013 er gradvis at eliminere udsmid i EU-fiskeri, ved at der indføres en landingsforpligtelse for fangster af arter, der er omfattet af fangstbegrænsninger, og i Middelhavet også for fangster af arter, der er omfattet af mindstemål.
- (2) I henhold til artikel 15, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 1380/2013 gælder landingsforpligtelsen for fiskeriet efter demersale arter i Middelhavet senest fra den 1. januar 2017 for arter, som karakteriserer det pågældende fiskeri, og senest fra den 1. januar 2019 for alle andre arter.
- (3) De udsmidsplaner, som Kommissionen vedtager i henhold til forordning (EU) nr. 1380/2013, kan indeholde de specifikationer, der er omhandlet i artikel 15, stk. 5, litra a)-e), i forordning (EU) nr. 1380/2013, herunder fastsættelse af bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser.
- (4) Med henblik på at vedtage udsmidsplaner og for de arter, der er omfattet af landingsforpligtelsen, tillægges Kommissionen ved artikel 15a i forordning (EF) nr. 1967/2006 og artikel 15, stk. 2, i forordning (EU) 2019/1241 beføjelse til at fastsætte en bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse med det formål at sikre beskyttelse af unge marine organismer. I henhold til disse artikler kan de bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser i givet fald afvige fra de størrelser, der er fastsat i bilag IX til forordning (EU) 2019/1241.

⁽¹⁾ EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22.

⁽²⁾ EUT L 198 af 25.7.2019, s. 105.

⁽³⁾ EUT L 409 af 30.12.2006, s. 11.

- (5) Der er ved Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/3 ⁽⁴⁾ fastsat en udsמידsplan for venusmuslinger (*Venus* spp.) i de italienske territorialfarvande fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2022 som følge af en henstilling forelagt af Italien efter høring af Det Rådgivende Råd for Middelhavet og under hensyntagen til STECF's rådgivning og ikrafttrædelsen af forordning (EU) 2019/1241. Anvendelsen af en reduceret bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse for venusmuslinger på 22 mm er imidlertid blevet begrænset til ét år frem til den 31. december 2020. Samtidig blev undtagelsen begrundet i høje overlevelseshastigheder for fangster af venusmuslinger under den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse indrømmet frem til den 31. december 2022.
- (6) Italien er den eneste medlemsstat, der har en direkte forvaltningsmæssig interesse i fiskeri efter venusmuslinger i de italienske territorialfarvande i GFCM's geografiske underområde 9, 10, 17 og 18. Den 2. marts 2020 forelagde Italien en fælles henstilling med en anmodning om forlængelse af den undtagelse for bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser, der er fastsat i delegeret forordning (EU) 2020/3, for bestande af venusmuslinger indtil den 31. december 2022.
- (7) Den fælles henstilling, som Italien forelagde, blev revideret af STECF (STECF 20-01) ⁽⁵⁾ i lyset af målene i artikel 3 og 4 i forordning (EU) 2019/1241.
- (8) STECF bemærkede, at de længdefrekvensfordelinger (2017-2019), der blev præsenteret i den nye fælles henstilling, tyder på, at der i visse dele af Marche-regionen er observeret en forøgelse af antallet af individer på over 22 mm siden den første gennemførelse af den mindste bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse (fra 25 mm til 22 mm) i 2017 i henhold til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2376 ⁽⁶⁾. STECF konkluderede endvidere, at bestandens tilstand synes at have været stabil eller være blevet forbedret i de områder, som der findes tilstrækkelige oplysninger for. Desuden konkluderede STECF, at forvaltningsplanen omfatter bestemmelser, som sandsynligvis vil være mere effektive med hensyn til at forvalte udnyttelsen af bestanden af venusmuslinger i forhold til de betingelser, der var gældende før 2017. Endelig konkluderede STECF, at eftersom den reducerede bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse for venusmuslinger stadig overstiger den oprindelige størrelse (15-17 mm), vil den sandsynligvis hverken være til skade for bestandens reproduktionsevne eller få nogen nævneværdig indvirkning på udnyttelsen af unge individer.
- (9) På grundlag af de oplysninger, som Kommissionen på nuværende tidspunkt har adgang til i den fælles henstilling, og STECF's vurderinger (STECF19-02 og 20-01) mener Kommissionen, at en undtagelse fra den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse er i overensstemmelse med målene for bæredygtig udnyttelse af bestanden af venusmuslinger i de italienske territorialfarvande. STECF bemærker, at oplysningerne var mindre fuldstændige for så vidt angår regionerne Marche og Puglia, men Kommissionen mener, at strukturen i bestanden af venusmuslinger i disse regioner er blevet forbedret i de seneste to år, og at der er tegn på god rekruttering. Kommissionen mener, at eftersom den foreslåede reducerede bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse for venusmuslinger stadig overstiger den oprindelige størrelse (15-17 mm), vil den sandsynligvis ikke få nogen nævneværdig indvirkning på udnyttelsen af unge individer, hvilket er i overensstemmelse med artikel 18 i forordning (EU) 2019/1241. Den mindre bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse har også bidraget til at mindske fiskeriets indvirkning på det marine økosystem ved at åbne for en betydelig formindskelse af de områder, der skrabes i. På dette grundlag synes den foreslåede reducerede bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse at være i overensstemmelse med de krav, der er fastsat for tekniske foranstaltninger i artikel 15 og artikel 18 i forordning (EU) 2019/1241. På baggrund af ovenstående konklusioner er det hensigtsmæssigt kun at indrømme den undtagelse, der anmodes om, indtil den 31. december 2022. Kommissionen bemærker endvidere, at Italien i overensstemmelse med sin nationale forvaltningsplan nøje vil overvåge bestandene af venusmuslinger ved hjælp af årlige rapporter, der skal forelægges Kommissionen.
- (10) De foranstaltninger, som den fælles henstilling omfatter, er i overensstemmelse med artikel 18, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1380/2013.
- (11) Delegeret forordning (EU) 2020/3 bør derfor ændres.
- (12) Idet foranstaltningerne i denne forordning indvirker direkte på de økonomiske aktiviteter og planlægningen af EU-fartøjernes fangstsæson, bør forordningen træde i kraft umiddelbart efter offentliggørelsen —

⁽⁴⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/3 af 28. august 2019 om fastsættelse af en udsמידsplan for venusmuslinger (*Venus* spp.) i visse italienske territorialfarvande (EUT L 2 af 6.1.2020, s. 1).

⁽⁵⁾ Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) — rapport fra det 63. plenarmøde — skriftlig procedure (PLEN-20-01). Den Europæiske Unions Publikationskontor, Luxembourg, 2020, ISBN 978-92-76-18117-0, doi:10.2760/465398, JRC120479 <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2660523/STECF+PLEN+20-01.pdf/262e4bef-ca24-4ce7-b0cb-b95f67e1538f>.

⁽⁶⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2376 af 13. oktober 2016 om fastsættelse af en udsמידsplan for venusmuslinger (*Venus* spp.) i de italienske territorialfarvande (EUT L 352 af 23.12.2016, s. 48).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring af delegeret forordning (EU) 2020/3

Artikel 5, stk. 3, i delegeret forordning (EU) 2020/3 udgår.

Artikel 2

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. august 2020.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand
